

AŞKIN İLE AŞKA DÜŞTÜM**Gülser HÜNÜK**

Dostun sözü düşündürür yaralar
 Âşık isen, has bahçede gör beni
 Gelen göçer, ıssız kalır buralar
 Nadan isen, gül şehriden sor beni

Can evinde mahzun gönül sıkılır
 Yâre hasret yaralarım sökölür
 Söz dilimden şerha şerha dökölür
 Dertli isen, saz teline sar beni

Aşk elinde sonu gelmez yoldayım
 Yar gözünde meteliksiz puldayım
 Dost dilinde sakız oldum, saldayım
 Gafil isen, tek kurşunla vur beni

Paralandı, yandı yürek nedeyim
 Kara bahtım için feryat edeyim
 Cihan dardı, ilinizden gideyim
 Kamil isen, sır çölüne sür beni

Suya hasret kaldı gönül, hardayım
 Bir bilinmez diyardayım, dardayım
 Aşkın ile aşka düştüm, serdeyim
 İbret için, âlemlere yer beni

Çile doldu, tutamadım dilimi
 O yar için terk eyledim ilimi
 Taştı gönül, felek görsün halimi
 Aşkın ile baştan yarat ör beni

Ben ilhamı gamı senden almışım
 Aşk uğruna gurbet elde kalmışım
 Gündüz gece hayallere dalmışım
 Cahil isen, bir söz ile kır beni
 Kamil isen sır çölüne sür beni

MEHMETÇİKLER GEÇERKEN**Aysen AKDEMİR**

Bu ne vakar arslanca, bu ne güven, bu ne nur?
 Türk kadını her zaman böyle evlât doğurur.

Yıkıyor toprağım ayağının sesiyle,
 Dağılıyor bulutlar Mehmed'in nefesiyle.

Rüzgârı sizden alır, yükselir bayrağımız
 Oynaşır cıvıl cıvıl göklerde ay'la yıldız

Siz uyanık durdukça huduttan düşman geçmez
 Siz izin vermedikçe göklerde bir kuş uçmaz.

Mehmetçik bu ülkenin kulağıdır, gözüdür
 Mehmetçik bu ülkenin sembolüdür, özüdür.

Mehmet düşmana ateş, dosta ise bir kucak
 Var mıdır hak ve halkı böyle kucaklayacak?

Ne zaman şaha kalksa ne ki sınır ötesi?
 Dağlar taşlar ürperir, göklerden gelir sesi.

Ey zafer bayrağını gökte uçuran Mehmet!
 Düşmanı can evinden yiğitçe vuran Mehmet!

Seninle bahtımız ak, canlar seninle diri,
 Seni selâmlıyoruz, ey yiğit Türk askeri!

Sen gülünce ilkbahar, yerler-gökler gülüstan
 Her adımın bir fetih, her yaptığın bir destan

Sana çiçek atıyor, seni alkışlıyorum
 Oğlumsun, kardeşimsin, sensin benim gururum